

Ngày Đầu Đến Bhutan

hình và bài viết của Như Nguyệt

Chắc là N có duyên, nhiều “duyên” ghê lắm mới được đi chuyến hành hương Bhutan, Thái Lan này đó các bạn ơi. N đã ghi tên đi Nhật vào mùa thu rồi nhưng cô bạn định đi chung với N cancel nên N cũng đành phải cancel theo. Bhutan là một quốc gia mà người dân sống hòa ái, an vui, ấm no, hạnh phúc. *The happiest place on earth* đó ạ. Thơ của thầy Thích Tánh Tuệ, N đọc khá nhiều bài, thơ về đạo rất hay nhưng chưa có dịp gặp thầy nên khi nghe nói chuyến hành hương này sẽ do thầy hướng dẫn; N đã không suy nghĩ, ghi tên ngay lập tức. Từ Thái Lan, N đã bay về Việt Nam, gần quá mà! ☺ :)). Lần chót N về Việt Nam chơi là năm 2005, hơn 12 năm rồi còn gì. Cô bạn thân nhất của N thời tiểu học nói 1 tuần ngắn quá, về chơi 2 tuần đi. Chưa bao giờ N đi lâu như thế, cả tháng trời, và cũng chưa bao giờ N đi một mình nên cũng hơi lo lo. Trước khi đi cả tháng, N phải thanh toán không biết bao nhiêu là việc, phải hoàn tất cho xong nhiều thứ trước khi đi.

Sân bay quốc tế của Bhutan, nhỏ xíu à nhưng rất sạch, gọn và đẹp đẽ. Cũng có cửa mở tự động như ai chứ bộ

Vừa vào bên trong, N thấy 3 anh chàng này, mặc váy trông là lạ (hơi sexy đó à nhe, hehehe...)

Cuối cùng rồi cũng đến ngày đi, N buông bỏ hết, thờ phào và cố gắng chánh niệm, hoàn toàn để hết tâm trí vào chuyến hành hương. N đã quyết định không mang theo cell phone, không mang theo Labtop, Kindle, Ipad...v.v. cho đỡ vướng bận. N cố gắng không suy nghĩ gì nhiều, chẳng nhớ nhung ai cả, chẳng có thì giờ để mà làm thơ nữa. Ý tưởng có đến nhưng N đã không viết ra, để cho nó...qua luôn, hihihiii. N đã phải tập cho quen với giờ giấc, với khí hậu, với những điều mới lạ. Cũng may là N dễ ngủ, dễ ăn, ngồi trên máy bay là ngủ khò, chẳng biết trời trăng gì cả. N vốn sống nhàn nhã, thoải mái mấy chục năm nay đã quen rồi nên mỗi khi đi chơi, đối với N là... cực khổ lắm đấy các bạn ạ. Khi đi về Việt Nam năm 2000 với cô em gái và 5 người bạn, cô em N đã nói với bạn của cô: *“N ở nhà là vacation, bả sương lắm, chả phải làm gì, đi chơi đối với bả là work đó”*. N hơi ngạc nhiên khi thấy em mình nói như thế. Mà đúng thật! Không ai hiểu N bằng em gái N. Sở dĩ N tâm sự 1

chút xíu về việc này vì xin thưa... nếu N có vụng về, có quên trước quên sau, có từng làm phiền hà ai; xin mọi người cũng xuề xòa xí xỏ, thông cảm giùm mà bỏ qua cho N nhé.

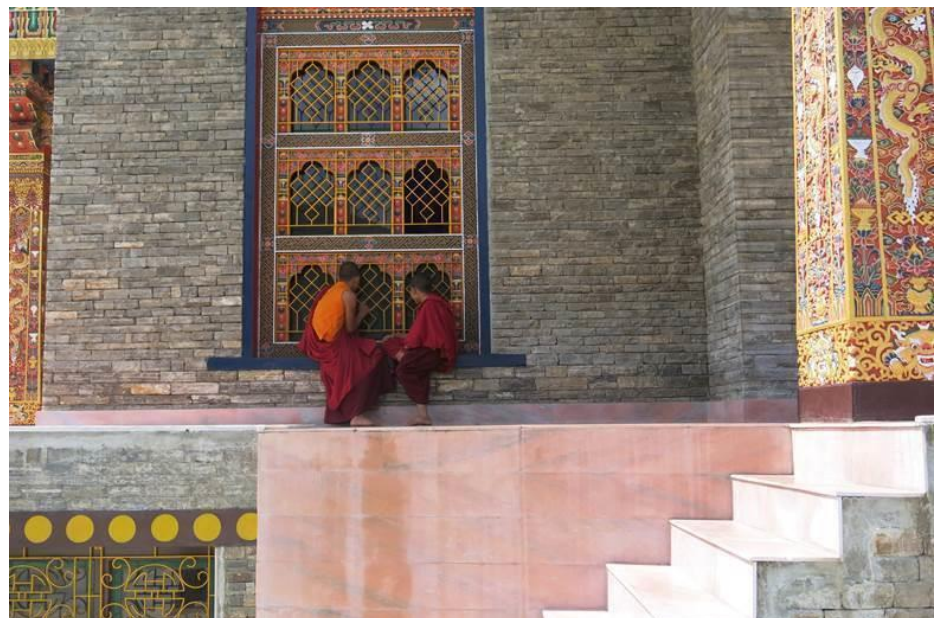
Mọi người được welcome bằng 1 khăn choàng cổ. Khăn được dệt bằng tơ. Tơ màu trắng mỏng mảnh, óng ả, mềm mại được quàng vào cổ từng người. Màu trắng tượng trưng cho trái tim trong trắng của người tặng chúc phúc (hoặc ban phước lành nếu được nhà sư tặng) cho người nhận. N ngạc nhiên khi được quàng khăn và cảm thấy vui quá chừng vui!

N rất thích quốc phục của người Bhutan nên đã xin chụp hình chung với người đàn bà mặc áo tím, váy ca rô tím; màu mà N thích.

Ngoi chùa đầu tiên nhóm N đến thăm

Nhà của thường dân được dựng trên sườn đồi

Hai chú tiểu đang nhìn gì thế?

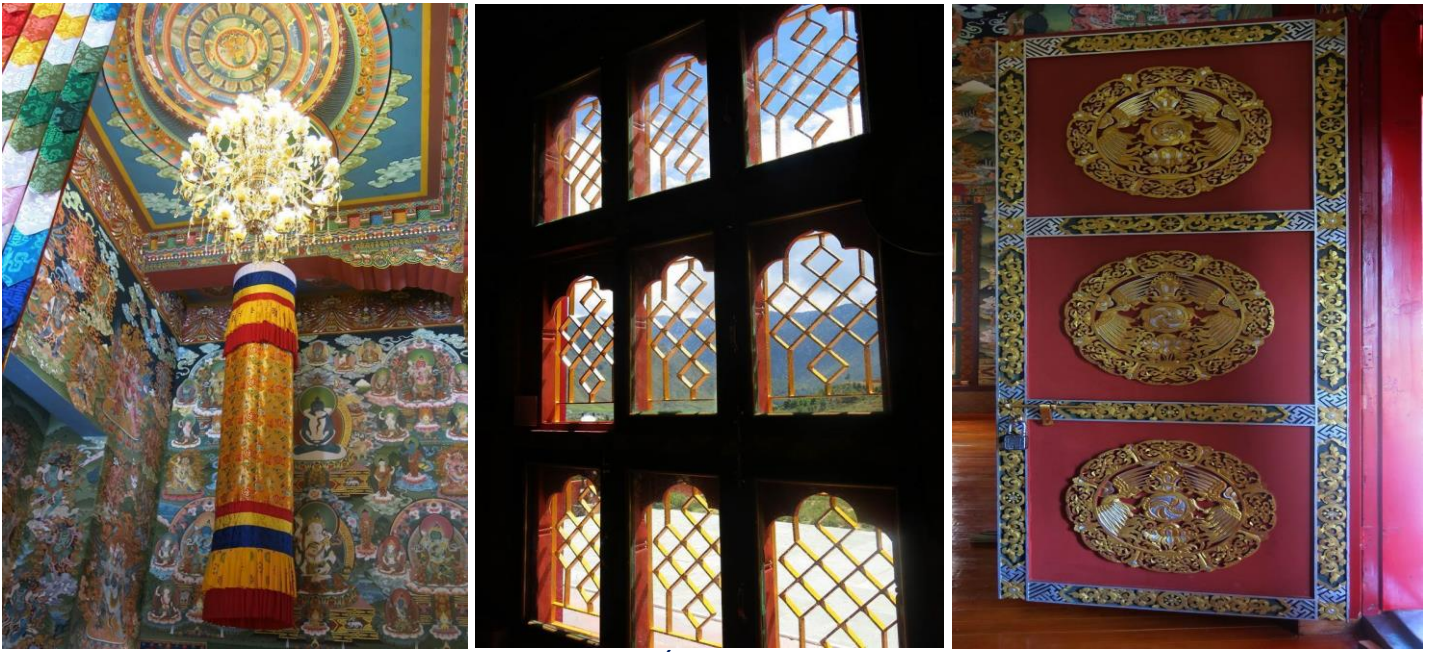
Một loại hoa mọc ở sân chùa N chưa từng thấy bao giờ. Nhụy hoa thật đẹp, có những bông hoa vàng nhỏ mọc trên nhụy. N thấy hoa có nhiều màu: cam, đỏ tươi, đỏ đậm, màu hồng nhạt, hồng đậm, hồng tươi (fuschia), màu vàng.

Hầu như họ không cho chụp hình bên trong tất cả các chùa ở Bhutan nhưng vì là chùa đầu tiên N đến thăm, họ không nói (chưa nói) nên N không biết luật, đã chụp hình... lia lịa, hihi..

N rất thích lối kiến trúc và trang hoàng của người Bhutan. Nhà ở, dinh thự, những tòa nhà của chính phủ (công sở), những ngôi chùa rực rỡ đủ màu, chói mắt, dường như quá sắc sỡ, màu sắc rối rắm, đôi chọi nhau; ấy thế mà N lại "enjoy" quá xá chừng, ngăn người nhìn mê mệ! Họ cắt giấy, họ xếp gấm hoặc tơ, họ dệt gọt, khắc hình trên gỗ, họ tô màu, vẽ..v.v... quá tỉ mỉ, quá công phu. I love it!

**Khung cửa sổ này làm N nhớ đến các khung cửa ở đền đài Ấn Độ và những khung cửa sổ trong nhà thờ cổ
Một trong 2 cánh cửa chính của chùa**

Mấy chú tiểu này dễ thương quá phải không ạ? Dòng sông hiền hòa uốn quanh nhìn thật là thơ mộng

Từ trong xe, N chụp ra. Đường xá quanh co, có nhiều ổ voi, ghồ ghề nên xe tưng lên tưng xuống. N thích chụp hình nên chụp đại, hên thì được vài tấm vừa ý, còn nếu không thì N delete; chịu khó một chút, để thôi mà, hihhi.. Bravo digital camera!

Một dòng suối mát
 Bầu trời xanh ngắt
 Cỏ cây xanh xanh
 Em nhỏ hiền lành
 Đến đây thông dong
 Nhìn xuống dòng sông
 Chẳng mỗi chẳng mong
 Nhìn trời nhìn mây
 Hạnh phúc đong đầy!

nn

Trình diễn văn nghệ ngoài trời.

Các nghệ sĩ múa hát, đàn, đánh trống, đánh xèng, thổi kèn thật là hay! Trưa hôm đó, nắng gay gắt! N cứ tưởng ở Bhutan khí hậu khá lạnh chứ vì N check trên Internet thấy họ nói khoảng 70 độ F. Dè đâu nóng bức rã rời, ngồi trong lều không một chút gió, ngộp quá chời, làm đôi khi N bị chia trí không thể nào thường thức nổi, lại buồn ngủ nữa... hic hic... Đúng là đi chơi để thấy, để nhận ra rằng ở nhà là...sung sướng nhất, không nơi nào bằng ngôi nhà, chỗ ở của chúng ta, ha các bạn. "There's no place like home!".

Sau khi check in ở khách sạn, buổi chiều mọi người đi thăm thêm 1 khu nhà vừa có văn phòng làm việc của chính phủ, vừa là chỗ tu hành.

N viết lại theo những gì N nhớ chứ N không take note, nên có gì không đúng xin sửa sai giùm cho N nhé

Không bị ô nhiễm không khí nên bầu trời ở Bhutan lúc nào cũng trong xanh tuyệt đẹp! Theo tin tức khí tượng nói 5 ngày ở Bhutan, ngày nào cũng có mưa nhưng may quá, hình như chả có ngày nào mưa cả.

Lều che bằng tấm ny lông nên thảo nào nóng quá!

Anh chàng này mặc áo bằng da thú thật đó nha

Trinh và cô em út (ngồi giữa), Hoàng Chi (áo hồng), chị Mỹ Hạnh mặc áo đen đứng đằng sau... chụp hình lưu niệm với các vũ công (họ đeo mặt nạ nhìn ngẫu quá phải không ạ?)

N rất mê ngắm trời mây nên các bạn sẽ còn thấy nhiều tấm hình N chụp về... mây, về bầu trời lúc bình minh hoặc mây và ánh tà dương khi chiều xuống

Người Bhutan hoặc Tây Tạng mỗi khi đến chùa đều lấy tay quay khúc gỗ phía dưới. N nghe giải thích họ làm thế để lời cầu nguyện vang xa.

Cho N chấm dứt bài viết báo cáo và hình ảnh ngày đầu tiên ở Bhutan với bài thơ của Vĩnh Trinh nha. Trinh làm 2 bài thơ về Bhutan, bài nào N thấy cũng tuyệt cả. Cảm ơn Trinh gửi cho chị nhé, gửi thêm bài thơ kia nữa nha cô em quý mến. N sẽ tiếp tục gửi hình thêm nếu chăm, mong các thầy và các anh chị em rảnh xem cho vui nhé (nếu không thì zui zê delete giùm N nha). Chào thân ái hẹn ngày tái nạm, í quên... hẹn ngày tái ngộ, hihihiiii...

Chân thành cảm ơn thầy Thích Tánh Tuệ, 3 thầy hướng dẫn và lo cho tất cả mọi người ở Thái Lan và tất cả các anh, chị, em trong đoàn đã cho N một chuyến đi hành hương hoan hỉ và an lạc.

nn
September 6th, 2017

Mời thưởng thức:

BHUTAN NGÀY VỀ

Bhutan đó ngày ta về một sớm
Nghe đất trời mây nước đượm tình thương
Nghe hương thơm cây cỏ sáng tinh sương
Nghe gió hát khúc vô thường đầu núi

Ngày ta đến mây kia như hờn tủi
Chợt rớt rơi vài giọt đọng trên ngàn
Sông suối như xoá vết bụi thời gian
Trên mặt đất ngập tràn mầm non mới

Ngày ta đến chẳng thấy gì danh lợi
Bởi nơi đây người sống rất thanh thoi
Nhìn lại mình chạy mãi vẫn hụt hơi
Đời cơm áo còn chẳng hồn thơ thối

Ngày ta đến bỗng chẳng còn nhớ tới
Bao nhiêu điều bỏ lại ở sau lưng
Có còn chi ngoài những nỗi vui mừng

Vi mơ ước nay đã tròn ý nguyện

Ngày ta đến chưa đi mà lưu luyến
Ta với người cùng cảnh quện vào nhau
Như duyên xưa đã gắn bó từ lâu
Nay xa cách khó nói lời từ giã

Ngày ta đến đã làm thân khách lạ
Quên đi ngày hối hả của đời thường
Nay rời xa hồn chợt thoáng vấn vương
Bhutan hỡi xin hẹn ngày trở lại!

Sept 11/2017

Mùa Thu 🍁🍁

Mỹ Trang